

SÈRIE 1

Exercici 1

[2'5 punts]

1.1.

(0'75 punts)

IMATGE C: *Les senyorettes d'Avinyó*, de Pablo Ruiz Picasso, obra cubista, de la primera dècada del segle XX.

IMATGE B: *Republicana*, de Gerda Taro, obra foto-periodística, vinculada amb la Guerra Civil Espanyola, anys 30

IMATGE A: *Els 62 membres del Club Mickey el 1955*, de Christian Boltanski, obra conceptual, d'entorn els anys 70

1.2.

(1 punt)

IMATGE A.- Els 62 membres del Club Mickey el 1955, de Christian Boltanski

Alguns possibles aspectes a comentar serien:

- 1) Instal·lació que convida a reflexionar sobre el passat, la memòria i el record, autèntics o inventats, a través del document fotogràfic.
- 2) Sèrie fotogràfica organitzada de manera sistemàtica, a mode d'inventari o arxiu.
- 3) Apropiació de documents fotogràfics recontextualitzats.
- 4) Conflicte entre col·lectiu (uniformitat) i individu (identitat), en el marc d'un escenari dominat per l'anonimat de les figures dels nens.
- 5) Estètica minimalista

IMATGE B.- *Republicana*, de Gerda Taro

Alguns possibles aspectes a comentar serien:

- 1) Fotografia documental compromesa, militant, en favor de la causa republicana
- 2) Trenca estereotips femenins, mostrant la dona com una combatent, resistent, empoderada.

Proves d'accés a la Universitat 2025, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

- 3) Proximitat i enaltiment de la figura de la miliciana (contrallum, línia d'horitzó baixa, contrapicat, alt contrast....)
- 4) Aparent escenificació: posat que remet a la iconografia cinematogràfica, pròpia del cinema de Hollywood.
- 5) Fotografia sobre el terreny, que simula instantaneïtat.

IMATGE C.- *Les senyorettes d'Avinyó*, de Pablo Ruiz Picasso

Alguns possibles aspectes a comentar serien:

- 1) Fragmentació geomètrica, angulosa, que després derivarà en el cubisme analític
- 2) Perspectives múltiples, trencades
- 3) Retrat de grup amb una disposició frontal, i composició dinàmica
- 4) Influència de l'art primitiu, de les màscares africanes, tribals
- 5) Pinzellada plana, no volumètrica, tendent a accentuar la bidimensionalitat d'allò representat

1.3.

(0'75 punts)

IMATGE A.- L'obra ens remet a un context encara fortament traumatitzat, de postguerra i reconstrucció a gran escala, marcat per les ferides i les runes del passat. L'obra de Boltanski està molt marcada pel passat, per la memòria (autèntica o inventada) per l'ombra de la guerra, la Shoah i la necessitat de la reconstrucció cultural.

IMATGE B.- El sorgiment del fotoperiodisme i de la Nova Visió, tingué lloc en el context de la Guerra Civil Espanyola i l'inici del conflicte mundial propiciat per l'escalada del feixisme. La figura de la dona combatent, empoderada de la causa republicana és el tema exclusiu de la fotografia.

IMATGE C.- En el marc dels sistema colonial que s'encaminava cap a la Gran Guerra, s'accedeix al contacte amb les cultures africanes i oceàniques que es constituïran en un referent davant la reacció antiacadèmica.

Exercici 2

[2'5 punts]

2.1.

(0'50 punts)

Una proposta possible podria ser:

La idea com a objectiu artístic

2.2.

(1 punt)

En el text, Kosuth assenyala que es manté en el camí de l'apropiació obert per Duchamp, però amb una orientació on es prescindeix de qualsevol tipus d'intervenció, inclosa la signatura, evitant que l'objecte escollit, descontextualitzat, esdevingui "artístic". Això, permet convertir absolutament tot, la realitat en el seu conjunt, en un immens, inesgotable camp de possibilitats artístiques, i qualsevol cosa o fenomen en matèria artística. L'art s'ha desmaterialitzat fins al punt de no estar constituït més que pel concepte.

2.3.

(1 punt)

Aquesta obra és una instal·lació conceptual que arrenca del gest de l'apropiació de Duchamp, però amb la voluntat de convidar a l'espectador a reflexionar entorn de la relació entre representació (art), llenguatge (paraula) i realitat (objecte), com ja fes Magritte. L'art existeix allà on es manifesta el concepte. L'objecte, la imatge, és quelcom indiferent, un pur fetitxe, que no resulta vàlid, valuós, ni autèntic, sinó suscita quelcom en l'espectador, a un nivell més íntim, reflexiu o, fins i tot, filosòfic.

Exercici 3

[2'5 punts]

3.1.

(0'50 punts)

Aquestes obres pertanyen al surrealisme mexicà postrevolucionari, i mostren elements o aspectes estilemàtics propis seus, com poden ser:

- 1) Tècnica a l'oli per tal aconseguir una imatge suau, precisa, amb un cromatisme saturat i vibrant, connectat amb la tradició muralista i prehispanica
- 2) Autorepresentació introspectiva, autobiogràfica, que connecta amb allò més íntim i personal, alhora que també amb l'entorn cultural i iconogràfic mexicà, que transforma l'obra artística en un procés de cerca identitària
- 3) Entorn oníric, on s'integren elements recurrents de natura simbòlica, provinents del substrat tradicional indígena, alhora que dotats d'una càrrega psíquica, libidinal i personal, evident.
- 4) Descontextualització i desfamiliarització d'allò ordinari, dins d'un entorn oníric heterogeni, propi del flux de lliure associació d'arrel bretoniana.
- 5) Conflictos o contrastos evidents entre elements que enfronten pols oposats

3.2.

(1 punt)

L'obra que es pot considerar més emblemàtica és la corresponent a la IMATGE B.
Diverses justificacions:

1. Centralitat i frontalitat del cos, simetria especular de contrastos harmònics, complementaris, conciliats, en un autoretrat dual.
2. Entorn especialment buit, descontextualitzat, introspectiu, alliberat de qualsevol vocació narrativa. Presenta dos motius simbòlics centrals com els cors i les mans entrelaçades, en una composició simètrica, però presidida pel contrast.
3. Encapsula potser millor, d'una forma més depurada, visual i conceptualment, els principis informadors de la cerca identitària de Kahlo, i la noció central de la seva dualitat europea/indígena...

3.3.

(1 punt)

L'obra de la IMATGE A manifesta el diàleg de Kahlo amb els motius i els plantejaments propis del surrealisme europeu, però des de la seva personalitat i el seu món interior, immers en el context propi del Mèxic postrevolucionari, on es reivindicava recuperar les arrels, les tradicions, tot allò autòcton de la cultura tradicional indígena, enmig un procés de redempció i ressorgiment nacional.

Exercici 4

[2'5 punts]

Com que els itineraris traçats, poden ser ben diversos, només s'assenyalen alguns possibles punts de pas:

A partir del terç final del passat segle XX, eclosiona l'art ambiental i comencen a proliferar corrents diversos que presenten diferències en llurs objectius i formes d'aproximació a l'entorn natural, com ara el Land Art, l'EcoArt o el Bioart. Des d'aquests se'ns convida a reflexionar sobre el paisatge i l'ecologia, així com també sobre la intervenció i l'impacte humà, i s'acostuma a fer us de l'entorn mateix, tot incidint sobre diverses problemàtiques ecològiques. Així, trobem les intervencions en el paisatge de Robert Smithson, Walter De Maria o Dennis Oppenheim, fins a les exploracions tecnològiques i ètiques d'Eduardo Kac, o les instal·lacions ecològiques d'Agnès Denes i Olafur Eliasson. Dins de la producció d'aquests artistes es tracta de visibilitzar, denunciar i lluitar en favor la conscienciació, de la sostenibilitat i de la preservació de l'entorn natural.